

inde på, synes jeg også, at det er overordentlig betænkeligt, at regeringen laver en så smal aftale om så stor en reform, som der er tale om her. Jeg er helt enig med hr. Torben Rechendorff i, at regeringen jo ikke kunne vide, om andre har villet være med til at støtte et sådant forslag, hvis de kunne have fået en eller anden form for indflydelse. Jeg skal straks tilføje, at Fremskridtspartiet ikke har haft hverken noget ønske eller nogen forventning om at blive indkaldt til sådanne samtaler, men det er alligevel uhørt, at en regering lægger sig så langt over til venstre og vedtager en sådan reform.

Jeg synes heller ikke om måden, det er sket på. Nu har vi i et par år bedt indenrigsministeren om at komme med en forklaring på, hvilke kriterier der reelt lå til grund for den udligning, der fandt sted, og der har været nedsat nogle udredningsgrupper, eller hvad det er ministeren tidligere har sagt, men vi har ikke fået noget at vide om, hvordan det egentlig er foregået tidligere. Men nu skal jeg love for, at vi har fået at vide, hvordan det skal gøres fremover.

Dér kan jeg ikke lade være med at tænke på CD. Jeg kan godt forstå, hr. Villy Søvndal pludselig blev forskrækket, da CD's ordfører gav udtryk for, at det her jo ikke var noget endeligt, og at der kunne ske noget endnu. Men det værner hr. Villy Søvndal sig nok til fra CD's side, for de springer fra den ene side til den anden. Da de gik med i regeringen, var det for at holde SF ude og for at sikre, at de overhovedet ikke skulle have indflydelse. Nu er det åbenbart for at give SF mest mulig indflydelse og så også lidt til Enhedslisten for nu at få det hele med.

Men jeg synes, det er fantastisk, at regeringen ikke har ladet KL og Amtsrådsforeningen få indflydelse, endstige få lov til at udtale sig om de her forslag, inden de er kommet frem. Jeg synes, det er gjort så dårligt, som det overhovedet kan gøres.

Jeg forventer, at der under udvalgsarbejdet kommer et ændringsforslag fra ministeren om det rigtige navn på de her forslag. Jeg mener, at det rigtige navn ville være Lov om bistand til Københavns Kommune samt dårligt styrede socialdemokratiske kommuner. Så havde man ligesom vidst, hvad det var, man skulle tage stilling til.

Der tales også om, at man nu som et led i bistandshjælpen til de nævnte kommuner kan vælge et statsgaranteret udskrivningsgrundlag, og det er jo, fordi man så er fri for at spekulere så meget på budgetterne; det går mere pr. auto-

matik. Og så skriver man, at det vil give et bedre incitament for skattemyndighederne, hvor man altså siger, at skattemyndighederne ikke har gjort deres arbejde ordentligt og derfor må i gang med at ligne noget mere.

Man taler om de fordele, som de kommuner, der nu tildeles alle disse mange penge, får. Jeg har set meget på kriterierne, og det eneste, jeg sådan set ikke har kunnet finde i bemærkningerne, er de socialdemokratiske borgmestre, for de må indgå med en eller anden vægt, men det er i hvert fald ikke tydeliggjort, hvordan de kommer ind på brækstregen.

De dårligt styrede kommuner får altså nogle penge, angivelig fordi de har mange almennyttige boliger, for når man har det, så medfører det som regel også, at der er mange bistandsklienter, der er mange arbejdsløse, der er mange udlændinge, og det giver som regel et lavere skattegrundlag. Og for at gøre det hele endnu mere effektivt, så forhøjer man boligsikringsydelsen fra 40 til 50, og det kommer de kommuner til gode, som har mange almennyttige boliger og dermed mange arbejdsløse, mange bistandsklienter, mange udlændinge og lavt skattegrundlag – så det bider ligesom sig selv i halen.

Så kan man synge den gamle, kendte sang: »Hvem skal nu betale?« Ja, det skal små kommuner i Jylland, og det skal det nordsjællandske område.

Det er klart, at der er jubel i København, for de får i første omgang over 800 mio. kr. Og hvad gør de så? Ja, jeg tør næsten garantere for, at de siger: Nu må vi have projektet om Musikhuset frem, det koster trods alt kun 500 mio. kr., dem kan vi brænde af nu, for vi får nok nogle flere. Med de aftaleparter, der i øjeblikket er gået sammen, er der ikke længere problemer i København, så vi skal ud at bruge en masse penge og fortsætte med det overforbrug, der er i Københavns Kommune.

Nu er jeg selv 1. viceborgmester i Frederiksværk, og det er jo en kommune, der har en af Danmarks højeste arbejdsløshedsprocenter. Det er en kommune, der har været socialdemokratisk styret igennem en årrække, og det medfører automatisk, at den har en stor gæld, en meget dårlig økonomi, mange sociale boliger og mange udlændinge. Så skulle man tro, at kommunen også får en masse penge, men der er jo sket noget, der har ødelagt beregningerne: Der er ikke længere en socialdemokratisk borgmester. Den faktor er faldet væk, og der er kommet et